

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuj dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne pett-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolpa“.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

SLOVENSKI NAROD
velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13	gld.	—	kr.
„ pol leta	6	„	50	„
„ četr leta	3	„	30	„
„ jeden mesec	1	„	10	„
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četr leta.				

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15	gld.	—	kr.
„ pol leta	8	„	—	„
„ četr leta	4	„	—	„
„ jeden mesec	1	„	40	„

Upravnštvo „Slov. Naroda“.

Častiti gospodje volilni možje!

Dne 8. avgusta boste stopili na volišče, da volite poslance v deželnem zboru. Možje, katere vam mi priporočamo za deželne poslance, so ti-le gospodje:

I. Za Beljaški volilni okraj:

dr. Franc baron Martinec.

c. kr. notar v Rožeku, in

Karol Kreiner,

velikoposetnik v Oberdorfu pri Trebnem.

II. Za Celovški volilni okraj:

Martin Štih (p. d. Šlemic),

župan v Svetnej vasi, in

Friderik Rupper,

hišni in zemljiščni posestnik ter obrtnik v Celovcu.

III. Za Šmohorski volilni okraj:

Janez Šnabl, (p. d. Hrepec),

posestnik v Zahomcu, in

Tomaž Waldner,

umetni mizar in posestnik v Vratnej vasi (Rattendorf).

IV. Za Velikovški volilni okraj:

Andrej Einšpeter,

upokojeni profesor v Celovcu, in

Franc Muri,

župan pri Jezeru.

Te možje pozname, saj živijo med vami; pri vsaki priložnosti so se izkazali poštenjake. Vojskovali se bodo pod isto zastavo, kakor „Mir“. Na tej zastavi pa je zapisano: „Vse za vero, domovo in cesarja!“ Nikomur ne bodo krivice delali, pa tudi ne bodo dopustili, da bi se krivica delala nam. Kdor je veren kristjan, kdor je hvaljen sin slovenske matere, kdor je zvest podložnik našega cesarja, volil bo te možje, ki jih takoj priporočamo.

Nemško-liberalni časnik „Freie Stimmen“ piše liberalnim Nemcem in nemškutjem: „Kdor nas v tem trenutku zapusti, je izdajavec svojega naroda.“ („Jeder, der in dieser Stunde des Kampfes die Reien verlässt oder durch kleinliche lokale Rücksichten schwankend gemacht wird, ist ein Verräther an seiner Nation itd.“) S toliko večjo pravico smemo mi to zaklicati našim Slovencem, ker mi nikomur nečemo delati krivice, ampak hočemo koroškim Slovencem pridobiti le tiste pravice, ki jih drugi narodi že davno imajo, pravice, ki so nam objubljene po samem svitem cesarji in po državnih postavah, pravice silno potrebne, ker brez njih živeti in se ohraniti ne moremo!

Našim nasprotnikom gre le za to, da bi se razširili na našo škodo; nam pa gre za narodno življenje. Nasprotniki hočemo nemško mejo preložiti na Ljubelj in na Jezerski vrh, nas pa vse ponemčiti z nemškimi šolami in nemškim uradovanjem. Mi pa hočemo ostati Slovenci, kakor nas je Bog ustvaril, in govoriti tisti jezik, katerega nam je Bog dal.

Mi hočemo ostati verni sinovi katoliške cerkve; saj mora vsak videti, kdor ni slep, da bolj ko vera peša, slabeje je živeti na svetu. Kmetski stan je steber države; pa slabe od liberalcev skovane postave so kmeta pritire skoro že do pogina. Mi hočemo kmetski stan rešiti, mi mu hočemo roko podati in mu po-

magati na vse strani. Kakor so kranjski Slovenci sklicali kmetijsko enketo, to je posvetovanje razumnih mož, kateri so našeli vse pomočke, s katerimi hočemo v deželnem in državnem zboru delati za kmeta; ravno to so sklenili tudi štajerski Slovenci sprožiti v deželnem zboru štajerskem; in to bodo storili tudi možje, ki jih vam priporočamo, ako jih izvolite. Slovenci, zapomnite si te besede: „Kdor noče brata za brata, bodo bil tuje za gospodarja!“ Ako nočete voliti teh mož, ki so večidel sami kmetje, kakor vi, ali pa so sinovi kmetskih starišev; — če nočete voliti teh slovenskih ali Slovencem pravičnih mož; — ali rajši volite tuje, od nemških liberalcev priporočene gospode, potem so ne smete pritožiti, da tuji nad vami gospodujejo in ukazujejo, — saj ste sami tako hoteli! Dokler bomo tuje ljudi bolj častili, tujim ljudem več verovali, kakor svojim bratom, ki so z nami jedne krvi, tako dolgo bomo zaničevani na svoji lastni zemlj. Kako hočemo da bi drugi nas spoštovali, če sami sebe zaničujemo? Pravični Nemci sami pravijo, da je to pravično, kar mi zahtevamo, zato bodo pa tudi z nami glasovali, kakor mi glasujemo za nam pravične konservativne Nemce gg. Kreinerja, Rupperja in Waldnerja. Iz tega se vidi, da znamo z Nemci v miru živeti in skupno delati, pa to morajo biti pravi, nam pravični Nemci, ne pa nemškutarji in liberalci!

Kakor mi poštenega Nemca spoštujemo, tako hočemo tudi mi spoštovani biti. Nemec naj bo gospodar v svojem kraju in na svojej zemlj, Slovenec pa naj bo gospodar v slovenskem kraju in na slovenski zemlj.

Volilni možje! Tudi za nas bodo prišli boljši časi; pa le potem, če bomo možje in če se bomo možko potegovali za svoje pravice in za svojo čast!

Zdaj imate priložnost, da pokažete svoje možvo: Naši nasprotniki bi najrajsi videli in delajo na to, da bi koroški Slovenci ne imeli nobenega poslanca v deželnem zboru; potem bi lahko govorili in se hvalili, da je Slovencem na Koroškem že odklenko, da Slovenec na Koroškem nema ničesa več govoriti. Vi pa bodite možje in volite kakor z jednim glasom te možake, ki vam jih priporočamo v deželnem zboru. Če boste stali trdno ko skala in pri volitvah zmagali, potem bo prišlo slovensko ime tudi na Ko-

LISTEK.

Brata.

(Obraz iz življenja beduinov.)

Visoko je tvoje stanovanje, o Allah!

Od tu pa vladas vesoljni svet. Od tu zreš na svoje podložne in gledaš njihovo početje; od tu gledaš njihove hudobije, a gledaš jih z mirnim okom. — Kedar pa prikipi hudobija do vrha, tedaj vzdigneš mogočno svojo roko in udariš z njo hudobneža in ga kaznuješ ...

Brezmejno pravičen si ti, o Allah!

Tožno stojé začrneli zidovi mesta Tadmora in zró ob sebi snežene vrhove libanonske, pod sobo pa neizmerno puščavo arabsko.

Tožno stojé ti zidovi, in žalostno je življenje mej njimi ... Rumeno solnce upira svoje žarke na vsušene ulice mestne, po katerih se plazé leni Arabci in iščo dobrodejne sence. Ko pa gledajo na polu razrušeno zidovje, budé se jim v srcih turobni spomin o minljivosti posvetni, in marsikdo izmej njih

želi si biti daleč od temnih zidov tadmorskib, daleč tam doli, kjer kraljuje beduin in preletava na urinem šarci neizmerno puščavo arabsko.

Mogočen kralj je beduin, veliko je njegovo kraljevstvo! ... Srcé njegovo je blago, brez zlih mislij nasproti prijateljem, a ne tako proti tuju. — Kakor plahutá in se ziblje mogočni orel v sinji višavi, iščoč z bistrim očesom globoko pod seboj plena, takó išče beduin, zibaje se na konji svojem, tijca, da bi ga oropal in kaznoval, ker si je upal v kraljevstvo njegovo ...

Čelo beduinovo je jasno, kakor gorski zrak, a za tem čelom stanuje mōdrost, katere nē pil iz kojig, kakor učenjak v Damaski in Jeruzalemi, katere ga je učila sama narava, najboljša učiteljica. Beduin se ne zavija, kakor bogatini tadmorski, v porfirne plašče, ne počiva na svilenih blazinah, dà, redko-kedaj ga najdeš v ulusi*) bratov beduinov, kajti domovje je njemu puščava, ulus mu je zvesti konj. Na njem previbrava svoje kraljevstvo, raz njega kazniva svoje sovrage, na njem konča prostro svoje življenje.

Tak kralj puščave je — ne — tak je bil Antar. Sedaj pa mu je temá oblak ovil glavo in v

*) šotor.

srci pognalo je toge trnje svoje kalí ... Počasi premika se konj po arabskem peščevji, jezdec pa pobeša glavó in misli in misli in sanja in sanja. Spomin pa mu uhaja v dneve protekle in kaže duši njegovi krasne dogodke:

Jasno je sijalo solnce in parlo peščena tla. Po puščavi pa je jezdil Antar s svojim mlajšim bratom Rebijem. Šejk jims je svetoval, kā bi šla pogledat v puščavo, ker je baje bogata karavana na pôti v Meko. In ubogala sta šejka in jezdila na sever. Vsa narava je molčala, in molčala sta tudi brata beduina. Dasi pa njima nē bilo besede iz ust, znalo se jima je ipak, kā sta se radovala svoje mlađosti, svoje proste mladosti ...

Dolgo uže sta blôdila po puščavi, a o karanvani nē bilo ne sledú ne tirú. Solnce je pripekalo in konja sta omahovala.

„Obrniha proti Tadmori, da napojuva konja na studenici pod mestom!“ dél je Antar.

Obrnila sta obtorej konje in jezdila proti Tadmori. Koj pod mestom pa vrè iz sive, z mahom obraščene skale kristalen studenec in izgublja se mej zeleno travo. Okrog njega pa stojé vitke palme in sene s širokim listjem prijazni ta kraj.

roškem v čast in veljavo, kakor je že davno po drugih deželah!

Še nekaj: ne cepite glasov! Če prav kateremu izmej vas ta ali oni priporočani mož ni po volji, vendar naj ga voli. Volite vsi jednakon in brez razločka te nasvetovane može. Le tako je zmaga mogoča; kakor hitro pa se vaši glasovi razcepijo, ste že izgubljeni!

Pridite vsi! Ura jedenkrat zamujena, ne vrne se nobena. Bog daj srečo!

Kakor si bote postlali,
Tako bote ležali!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. julija.

Včeraj je debata o verifikaciji volitve grofa Schönborna v **moravskem** deželnem zboru bila končana. Vitez Chlumecky je stavljal predlog, da se poročilo o tej volitvi zopet izroči verifikacijskemu odseku. Pri glasovanju je predlog srednje stranke, da se celo zadeva izroči zopet verifikacijskemu odseku, katerega je tudi priporočal poročevalec marjšine, bil zavrnjen s 51 proti 44 glasom, predlog Chlumeckega pa jednoglasno vsprejet. Predvčeraj je še vse kazalo, da bodo ta volitev zavrnjena, ker so liberalci sami bili v večini, a včeraj so se pa najdenkrat premisli. Chlumecky je, kot moder politik porabil to priložnost, da se je malo prikupil vladi. Mej nasvetom srednje stranke in njegovim je le malo razločka, in on je stavljal svoj nasvet le zato, da je pokazal, da se namora opreti vladi, ako se boče izogniti neprijetostim. Sedaj pa ta predlog najbrž ne pride več v tem zasedanju na vrsto. Predno bodo pa drugo zasedanje, se bodo pa najbrž zver šile že volitve v državnem zboru. Tedaj bodo pa Chlumecky s to stvarjo pritiskali na vlado, da mu bodo pomagala k zmagi, ko bodo on na čelu nove državne stranke, ki pa ne bodo niti manj liberalna, kakor je sedanja levca in niti manj Slovanom sovražna, kakor ta, korakal na voljni boj. Potem bodo Nemci brez ugovora potrdili Schönburnovo volitev, ko bodo njim že pomogla k zmagi in vse tiste nepostavnosti se bodo razkadle, da ne bodo nihče niti črhal o njih.

Preiskava proti Zagrebškim vseučilišnikom se je vršila po posebnem komisariji **hrvatske** vlade. Dijaki pa neso hoteli odgovarjati temu uradniku, katerega funkcijo smatrajo za nepostavno. Ko je pri preiskavi prorektor nekaj vprašal nekega dijaka, mu je odgovoril, da v navzočnosti tega človeka neče odgovarjati. Sedaj je preiskava končana in izpit, ki so bili ustavljeni, so se zopet začeli, pa je samo onim dovoljeno udeleževati se jih, ki neso bili pri znanem dijaškem shodu.

Vnanje države.

Srbski ministrski sovet se je v četrtek posvetoval o **srbsko-bolgarskem** sporu. Srbska vlada upa z novim bolgarskim ministerstvom ložje doseči sporazumljene, nego s prejšnjim.

Ruska polica v Varšavi prihaja vedno več nihilistom na sled in število zapitih se množi. Zelo je osupnilo vse, da sta se sama usmrtila stotnik Tiszewski in poročnik Kondratov. Po njih smerti so našli v njih stanovanjih listine, ki dovolj jasno kažejo, da sta bila z nihilisti v zvezi. Da se preiskava viši jako tajno, razumno je samo po sebi, ruski listi niti besedice ne smejo omeniti o njej. — Kakor se poroča, misli ruski car letos še podati se v Kodanj, kjer se zopet snide nekak Kongres vseh članov carjevih sorodnikov. Kedaj še ni določeno.

Po nekaterih listih se je razširila vest, da Rusija pospešuje idejo, da bi se **balkanske** državice spremenile v ljudovlade in se združile v

Tu sem dospela sta beduina in hotela napočiti konja svoja — A lej! — krasen pogled! — Tam ob zeleni skali stala je deva rajske krasote. Telo si je bila zavila v dolgo haljo, ki ji je pokrivala tudi glavo. — Zajémala je vodé. Kedar pa se je vzdvignola, ravna je bila, kakor trst, zibajoč se v vetri in vodi. V velikih njenih očeh pa se je brala nežnost, kakoršno zrē v očeh lahne košute . . .

Nepomično kakor stop v puščavi stala sta beduina. In zrla sta za krasno hurisko in zrla in zrla. A kmalu vzel so jo v sé zidovi tadmorski in beduina sta obrnola konje proti ulusu bratov svojih.

Solnce pa nê več tako močno pripekalo, in narava nê več molčala, a beduina molčala sta še. Obraza pa sta se njima nabrala v resne gubé, in po glavi rojile so njima misli, nemirne misli. Vse pa so se vrtile le okrog krasne huriske . . .

* * *

Tekli so dnevi, tekli tedni, a beduina sta sanjala še vedno o krasni devici. Antar pa se je ogibal odslej brata svojega in jezdil sam po puščavi. Pôt ga je vodila do tadmorskega studenca, in od tu je korakal peš mej temno zidovje tadmorsko na mesta vsušene ulice. Tam so se plazili leni Arabci in iskali

podunavsko zvezo. K tej zvezi bi pripadale Rumunija, Serbia, Bolgarija, Bosna in Hercegovina. Poroča se celo, da agenti ruske vlade zlasti višji službe prosti častaki hodijo po teh deželah in delujejo na to. Mi mislimo, da skoraj ni treba praviti, da je to vse le izmišljeno.

Predvčeraj se je v **francoskem** senatu začela debata o reviziji ustawe. Večina senatorjev je govorilo nasproti reviziji, zlasti so se upirali proti temu, da bi se senatu odvzela odločilna beseda v finančnih vprašanjih. Najbrž bode senat zavrgel revizijo, in tako bodo ta stvar za sedaj odložena.

Velevlasti še neso odgovorile na **turško** okrožnico zaradi odprave tujih poštih uradov. Ti odgovori bodo pa najbrž zanikavni. Angleški listi že hujlo pišejo proti tej turške zahtevi in poudarjajo, da se nikakor ne sme dopustiti, da bi turški uradniki imeli cenzuro nad vsemi poštнимi pošiljtvami in tako ovirali vsak promet. Turčija se pa neki že misli z neko drugo podobno stvarjo obrniti na velevlasti. Zahtevati neki hoče odpravo kavasov pri vseh konzulstvih in poslanstvih v Turčiji. Sklicevati se baje hoče na to, da je ta stvar bila le za prejšnje čase dobra, sedaj je pa nepotrebna, ko je že povsod zagotovljena javna varnost. Kdor tolikaj pozna turške razmere se mora semejati tej trditvi, ko je vendar obče znano, da še v Čarigradu stoji varnost na kaj slabih nogah. Zato pa tudi niti misli ni, da bi v to dovolile velevlasti.

V seji **egiptovske konference**, ki je bila v četrtek in je trajala samo jedno uro, se še nič definitivnega sklenilo. Konferenca ima v ponedeljek zopet sejo.

Dopisi.

Z Notranjskega 24. julija. [Izv. dop.] Kakor na morji tonovisce pred vbarjem, tako prikazujejo se v slovenskih listih dopisi o bodočej volitvi na Notranjskem, in kar me je najbolj osupnilo, najnovješi in najbrumnejši dnevnik poseglja sta v isto struno in izrazila se tako soglasno, kakor bi bila oba dopisa narekovala jedna in ista glava, kakor bi bila oba lista zraščena kot znana sijameška dvočeka. — Naj se v tej zadevi reče, kar hoče, jedno je gotovo, da je glavni uzrok, zakaj je dr. Zarnik odstopil, bilo dovoljenje znanih 600 gld. za pouk nemščine. Glede tega vprašanja imajo volilci izreči svoje mnenje, izjaviti morajo na volišči, se jim li pouk nemščine na Notranjskem res potreben zdi, ali ne. Vsak naj si to vprašanje stavi, in ako stvar resnobno premisli, gotov sem, da bodo dobro pogodil. Tu gre za načelno vprašanje, vse drugo, kar se v tej zadevi navaja, sole izgovori. To se mi je za danes nujno zdelo povedati, v prihodnji čujete kaj več od Vašega

K.

Iz Slov.-bistriške okolice 26. julija. [Izv. dop.] (Volitve volilnih mož. Šmartinska aféra.) Kar se poroča iz Slovenje-graškega okraja, da morajo kmetje k volitvam volilnih mož v bližnja mesta in trge ter da ne bodo volili doma v svoji občini, bodo se tudi pri nas zgodilo. V Slovenje-bistriški okolici je šest kmetskih občin, katerim je okrajno glavarstvo že naznani, da se bo volitev v mestu in ne doma pri njih vršila. Nekaterim občinam to ni bilo po volji, ker dobro vedo, da Slovenci v Slovenski Bistrici so razpostavljeni vsem surovostim in da je s tem Bistriškim fanatikom ugodna prilika dana, pri volitvah po svoji navadi, s strahovanjem, pijačo itd. uplivati. Okrajno glavarstvo pa je navzlic uloženi prošnji ostalo pri svo-

dobrodejne sence. Ko pa so zrli krasnega beduina, zavidali so ga. Antar pa je korakal po mesti in nê zrl raztrganih Arapinov. Koncem mesta prestopil je prag, kjer je bivala, nam uže poznata krasna deva Djul-Nazis . . . Tako pa se je zgodilo malo da ne vsak dan.

Noč je. Na nebi sveti nebrojno zvezd in zrè doli na šotor beduinov. Ali videti so zapuščeni ti šotori. In po pravici. Nekaj roparjev blodi po puščavi, drugi spé pod platnenimi strehami sladko spanje; čuje le — Reblij. — Pred šotorom sedi in zrè zvezdnato nebo. Obraz pa mu je videti razburjen. Ustni se mu premikate in govorite besede, strašne besede maščevanja:

„Osvetiti se moram, dasi mi je brat! In ti, Allah, ti mi boš pomagal! . . . Srd mi je napolnil dušo, in izprazniti jo moram! . . . Solnce je sijalo, on pa je jezdil iz ulusa. Videl sem ga, in hotel sem ga zasledovati. Šel sem na konja in skrivaj in potuhneno kakor hijena in lezel za njim. Obrnol je svoje korake na sever. — Dospela sva do tadmorskega studenca. Tu pa je začul šum za soboj in opazil — mene . . . Tedaj pa so vrele iz njegovih

jem ukazu in namestnja v Gradci, do katere je šla pritožba, pritrdirila je okrajnemu glavarstvu. Tedaj bodo morali vsi prvotni volilci — in po novem volilnem redu jih je na stotine — v Bistrico romati, ako se hoté posluževati svoje državljanske pravice. Gotovo je, da bodo raji doma ostali iz opravičenega strahu pred Bistriškimi rogovileži. Zaradi tega pričakanja, pred kakoršnim zdaj zdihujejo štajerski Slovenci, še nesmo doživeli. — Poročali ste menda že, da je iz Šmartinske fare zarad napadanja na žandarme jedajst osob bilo v preiskovalni zapor v Celje odgnanih. No sreča jim je bila mila, kajti razun jednega ali dveh so že spet vsi izpuščeni. Čudno je pa, da so Bistričani vse to natanko naprej vedeli in ko so se izpuščeni izgredniki pripeljali po železnici, čakali so jih z vozovi, peljali jih v mesto in tam pogostili in slavili ko nedolžne žrtve prestroge justice. Mi čestitamo izgrednikom, da so tako naglo bili rešeni iz zapora, saj so oni le orodje v rokah nekaterih fanatikov in bi le-ti morali pred vsem v zapor. Spominjam se pa vendar, kako se je lani ravnalo s tistimi nesrečnimi kmeti v Šromljah, katerih se niti jeden ni dotaknil s svojo roko osobe kacega žandarja. Ne le da so morali po več mesecev sedeti v preiskovalnem zaporu in so še le vsled prošnje do cesarja bili domov puščeni, so pri končni obravnavi bili obsojeni v težko ječ celo do 1½ leta. — Gospod Heinricher predsednik okrožne sodije je nedavno bil v Slovenski Bistrici. Mudil se je in prenočeval pri g. Stigerji, prouzročitelju Šmartinskega škandala, potem se je zopet odpeljal, ne da bi bil pogledal v sodniski urad, kjer so ga uradniki, ki so slišali od njegovega prihoda, pričakovali. Zakaj je prišel obiskat g. Stigerja, o tem — toda „Reden ist Silber, Schweigen ist Gold“ — in pravico konfiskovati nemajo le državni pravniki, ampak tudi politička oblast, tedaj visi dvojni meč nad Vami.

Izpod Nanosa 23. julija. Malo pozno dobil sem v roke „Slovenca“ št. 159, kjer je jako čudno skupaj zmeden dopis. „Iz Hrenoviške županije“, kateri se obrača proti mojemu dopisu, tiskanemu v „Slov. Narodu“ št. 141, boteč tega nekako porogljivo zavračati. Iz vsega je pa razvidno, da je bil oni, ki ga je pisal ali narekal, kako v zadregi, zato je vse tako skupaj zbljeno, da ni tič ne miš. Posluževal se je tudi lažj, se ve da drugače ni hotlo in ni moglo iti. Jaz na to čudno zmes niti odgovarjati nesem nameraval, a da bi se ne mislio: „kdar molči, potrjuje“, hočem vendar nekaj malega v pojasnilo napisati.

Dotični dokazal je v tem svojem dopisu, da ali neče ali pa ne zna prav čitati ter besede prav tolmačiti, zato besede v mojem dopisu pisane čisto preobraže. Pravi, da jaz svetujem „predpisatelju“, ker je čevljar, da naj ostane pri kopitu. To pa ni resnica, kajti jaz sem mu le svetoval, naj v prihodnje bolj jasno ter temeljito piše ali poroča, da ga ne zadene prislovica: „Kopitar ostane naj pri kopitu“, toraj na to sem ga le opominjal. Ne da bi koga imenoval, nadaljuje: „pa tudi njemu bi se lahko svetovalo, da gostilničar se naj drži krčme in kmet svojega pluga“. Toraj gostilničar naj se drži krčme? Lep nasvet! Kmetu svetovati je lahko, da naj se drži svojega pluga, ali ta nasvet je kmetu ali kmetovalcu kljubu njegovi najboljši volji težko,

ust sovražne besede in strašno bje na moje uho. Stal sem pred njim in — molčal. Od srca pa mi je vuela kri in kipelo je v meni. Zavzvignol bi bil kopje in predrl bi ga bil z njim, da mi nê brat! In njegova kri, sorodna moji, penila bi se, in zemlja bi jo pila! In prav bi bilo tako. — A odšel sem potuhneno, kakor hijena. Odšel pa sem s sovraštvom v srci! — Prišel bo čas, ko ne bo Antaria več; in blizu je ta čas. Tedaj pa bo Rebij zrl v oči krasne Djul-Nazis in pil roso ljubezni njene! A prej se bo maščeval, krvavo maščeval! In ti, Allah, mu boš pomagal! . . .“

In zaškripal je z zobmi in sikal, kakor sika kača klopotača, kendar zrl pred soboj lahno košuto, onemoglo, mrtvo. — Potem pa je ustal in odšel v ulus.

Zopet se je razprostrala noč nad puščavo. A temna je ta noč, in burja piše in raznaša pesek na vse strani. V daljavi pa se čuje rušenje zverij in pretresa zrak. Srečni ljudje, ki bivajo o takem časi pod varno streho, kamor ne nose vetrovi razbeljene prahu, kadar jim ne pretresa rušenje zverin mozka! —

čestokrat celo nemogoče izvrševati, če tudi nekateri gospodje to sišo žele, da bi kmetovalec se le pluga ter gnojnih vil držal pa mirno molčal. Ali oni žalostni časi so minuli, v kajih je moral ubogi ratar se slepo klanjati drugim stanovom ter molče, v potu svojega obraza, trdo zemljo obdelovati. Takrat bilo mu je še veliko bolj gorje, kakor mu je zdaj, a drugim, koji so ga tlačili ter strašili, bilo je to v veliko korist. Zdaj je kmetovalec primoran utikati se, bodisi v občinske, šolske ali pa tudi cerkvene in druge zadeve. In ako se že v to utikati mora, sme menda tudi o tem govoriti ali pisati. Komu drugemu bi se pa smelo svetovalo, da naj se drži svojega poklica, mesto, da se utika v občinske volitve in občinske zadeve sploh, česar je malokdo želi, še manj ga pa kdo v to sili. Za potrebo bi se tudi onim svetovalo, koji imajo grdo navado, pri vsaki priliki, zdaj jednega zdaj družega obekovati, da naj to opuste ter mesto tega kaj lepega, zanimivega ali poučljivega dotičnim poslušalcem razkladajo.

Omenjeni „Slovenčev“ dopisnik sam priznava, da je pri volitvi župana v Hrenovicah šlo za to, da se pokaže, kdo ima večjo veljavo, „ali dopisnik v „Slov. Narodu“ ali pa župnik v Hrenovicah“. Ni li to v potrdilo mojemu resničnemu dopisu? No pa vsaj je že v začetku odkrito tudi pripoznal: „Slov. Narod“ od takoj nekake reči pisari, katere neso neresnične“. Toraj ker so resnične ga zbadajo v oči. Meni se sicer smili, ali pomagati mu ne morem, ker jaz se kolikor mogoče, strogo držim le resnice.

Nesramna laž je tudi, kar trdi ta dopisnik, da sem jaz zmago že pred prerokoval in zagotavljal. Kako bi bil pač to mogoče, vsaj je bilo meni kakor vsacemu odborniku dobro znano, da se v dotedno volitev bode župnikova veljava utikala, kar, kakor že gori povedano, sam „Slovenčev“ dopisnik priznava.

Na njegovo nerazumljivo kvasenje, radi moje skušnje „ali je bolje zamora ali prijaznost“, le to rečem, da skušnje baš dosihmal še nimam, pa jo gotovo tudi v prihodnje ne budem imel, koja bi me poučila, bolje rečeno, koja bi me zapeljala, da bi vsled bojazni, „se komu zamerit.“ svojo misel ter prepričanje zamolčal in vsled sebičnosti proti svoji sveti dolžnosti ravnal. Radi tega naj bode gori omenjenemu dopisniku povedano, da jaz ostanem odločno pri trditvah, koje sem napisal v dopis, kateri njega tako močeno v oči zbadal. Pripravljen sem tudi vedno te, ako bi se mi za potrebo zdele bolj na drobno pojasniti in to vse na podlagi resnice.

Za sedaj mislim, da je toliko dovolj.

Domače stvari.

— (Novo-imenovan škof Ljubljanski) milostni gospod dr. Jakob Missia bode posvečen po metropolitu Solnograškem, a prisustvovala bosta škofa Graški in Mariborski. Ali pa se slovesni čin zvrši v Solnogradu ali v Gradci, in ke-daj, to ni še določeno.

— (Konfiskacija.) C. kr. državno pravd-ništvo zaplenilo je danes ravno izišlo (14.) številko „Škrata“. Tako je bil ta teden gledé zaplenb izredno plodovit. V ponedeljek in sredo zaplenjen je bil „Slov. Narod“, v torek „Slovenec“, v četrtek „Slovan“, danes „Škrat“. Zares: nulla dies sine linea.

Beduini ostali so to noč v svojih šotorih, le Rebij zapustil je ulus in odšel na plano. Za njim pa se je priplazila kakor senca druga oseba. Bil je beduin Orbazan. Lahno kakor mačka sledil je Rebija in pogosto se je ozrl plaho nazaj. — Za stre-ljaj daleč od šotorov postal je Rebij in počakal Or-bazana, ki se mu je priklanjal kakor proroku samemu. Rebijeva radodarna roka pa je segla za pas, in kmalu potem shranil je Orbazan težko mošnjo zlatov. In zopet se je priklanjal.

„Sedaj pa glej, da ga ne zrō živega moje oči!“ —

„Bom!“ bil je kratek odgovor Orbazanov, po katerem je zasel konja in jezdil na sever. Prišel je do studenca tadmorskega. Ustavil se je in privezal konja za deblo palmino. Sam pa se je skril za skalo in motril temó ...

Kmalu začuo se konjska kopita, in Orbazan ugleda jezdeca. Tiho se vzravna, vzdigne roko, in iz nje sfrči kopje, naglo kakor frči lastavica, in zadene jezdeca ...

Orbazan zleze izza skale in hiti gledat svoj plen. — Na tleh ležal je beduin. Obraz bil mu je bled, iz prsij pa mu je vrela kri in zemlja jo je

— (V svet državnoželezniški) pred-laga kmetijska družba Koroška v Celovci grofa Cena Gössa, da ga imenuje trgovinski minister po novem statutu za državne železnice. Ta izvolitev se je zvršila tudi v imenu in za kmetijsko družbo kranjsko, ker se družbi Celovška in Ljubljanska vrstili v predlaganji. Drugi pot bode zastopani, iz bran po kranjski kmetijski družbi, veljal tudi za Koroško.

— (Volilni shod) bode jutri v Imenem pri Podčetetku v g. Vehovarja krčmi ob 4. uri po-poludne.

— (Vročine) se nam letos ni več batí. Navsto je prav hladno vreme vsled dežja in snega. Hribolazci nam poročajo, da so vsi vrbunci gorá na Koroškem in ob Koroškej meji pokriti z novim snegom. Tudi Kamniške planine kažejo se nam v belej peči. Malo preveč hladno je res za pasje dneve in razlika med silno vročino prejšnjih dnij in današnjim hladom je prevelika.

— (Hrvatsko pevsko društvo „Kolo“) udeleži se polnoštevilno in korporativno gledališkega vikla iz Zagreba v Prago.

— (Hrvatski tamburaši), ki so se za svojega bivanja v Ljubljani našemu občinstvu zelo prikupili, svirajo danes in jutri zvečer v čitalnični restavraciji.

— (Davek na žganje.) V kratkem izidejo na svetlo v zalogi dvorne in državne tiskarne na Dunaji vsi zakoni in propisi o obdavkovani žganju na podstavi zakona z dne 19. maja 1884 in najnovejših zvršujočih naredeb. Izdaja ta bode imela tisti obraz, kakeršen je v navadi za zakone in na-redbe avstrijske sploh.

— (Družba sv. Mohora) šteje letos 554 dosmrtnih, 27.918 letnih, vkupe 28.472 udov, v primeri z lanskim letom za 82 več. Število udov po raznih škofijah je naslednje: Goriška 3875, Krška 2647, Lavantska 9011, Ljubljanska 10.631, Tržaška 1.454, Sekovska 209, Sombotelska 176, Zagrebška 193, Senjska 116, Poreška 29, Videmška 85, Razne druge 46. Na sv. Mohora družbo smemo biti Slo-venci po vsej pravici ponosni, kajti to je razmerno najmočnejša družba v vsej našej državi. Bog živi iz-borno vodstvo!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 26. julija. Predarlski deželnli zbor sklican v 11. dan avgusta. Dvorni knjigotržec Braumüller umrl. Nadvojvoda Karol Ljudevit otvoril danes dopoludne v prisotnosti minister-skega predsednika in drugih imenitnikov me-jnarodno razstavo gonil (motorjev) in orodja.

Brno 26. julija. Deželnozborski klubi ukrenili so, da se akti o namestnikovi volitvi, danes brez debate izroče deželnemu odboru v poizvedanje.

Kajira 25. julija. Potres v Massua-i zrušil je tako veliko hiš ter ladije v luki metal sem ter tja. Prebivalci zbežali so od morja proč.

Izjava.

Na vsestranska vprašanja, zakaj da „Sokolov“ odbor nič ne odgovori na neopravičene napade „Ljubljanskega Lista“, odgovarjam, da je odbor za prvo

pila . . . Bil je — Rebij. — Ko vzpozna Orbazan Rebija, prošine mu strah vse ude, in kolena se mu jamejo tresti. Saj nē imel namena umoriti Rebija, saj je hotel sè sveta odstraniti le — Antarja. In Rebij sam mu je ukazal takó! Sedaj pa je prišel mordà pogledat, če se je izpolnilo nečloveško nje-govo povelje, in Allah ga je kaznoval! — Bled leži na tleh, iz prsij pa mu vrè kri, in zemlja jo plje! . . . Antar pa sanja v Tadmori na grudih huriskih! . . . Kmalu zavé se zopet Orbazan, zaséde konja in iz-gine v noč — za zmraj! — Veter zabuči in po-krije s peskom mrtvo truplo Rebijevo . . .

V vsej krasoti orientalskega podnebja vzhaja solnce nad Arabijo in obseva Libanon v nebo ki-peče vrhove. —

Po pustinji враča se iz Tadmora Antar sè svojo devo Djul Nazis v naročji v svoj ulus. — Ko pa prijezdita mimo studenca zaveje lahen vetrič. Vršički zelenih palm pripogno se drug k drugemu tako tihi, tako milo a vendar tako umljivo golčeč: „Brez-mejno pravičen si ti, o Allah!“ . . .

Tine Črv.

poslal dne 17. julija „Ljubljanskemu Listu“ stvarni popravek, katerega pa nepristransko uredništvo ni hotelo priobčiti; odbor je zato uložil tožbo proti listu.

Ob priličnem času odgovorili bodo na napade „Ljubljanskega Lista“ obširneje; za sedaj opozarjam čest prijatelje „Sokola“ na odgovor občespoštovanega župana Ljubljanskega, gosp. Grassellijsa, ki ga je v tej zadevi dal na interpelacijo čest. gosp. dr. V. Zarnika dne 22. julija t. l. v javni seji mestnega zbora.

Na zdravje!
V Ljubljani, 25. julija 1884.
Odbor „Sokola“.

Razne vesti.

* (Amerikansk okus za umetnijo.) Francoski slikarji so z Amerikanci in z nijinim dobrim ali slabim okusom za umetnijo res lahko zadovoljni. V sedmih letih so kupili za Zedinjenje države v Pariskem „Salonu“ leta 1877 za 701.000, 1878 za 630.000, 1879 za 1.051.000, 1880 za 1.392.000, 1881 za 1.668.000, 1882 za 1.937.000 in 1883 za 1.745.000, toraj skupaj za 9.133.000 dolarjev ali za okoli 22 milijonov goldinarjev slik.

* (Zvesti posli.) Pred nekaj dnevi je v Veroni najedenkrat umrl mestni župnik dr. Brancan, kakor se je govorilo, za kolero. Vlada je zdaj opiraje se na neko jej došlo naznanilo zauka-zala mrhča odkopati, raztelesiti in natanko preiskovati, ker se sumi, da so zelo bogatega duhovnika domači posli sami zastrupili.

Listnica uredništva: Na mnoga vprašanja odgovarjam, da je bil ves odgovor župana Grassellijsa na dra. Zarnika interpelacijo zaplenjen.

Tujci:

dne 25. julija.

Pri **Sloveni**: Ellinger z Dunaja. — pl. Drasenovich iz Grada. — Polano iz Trsta.

Pri **Malti**: Schmidt z Dunaja. — pl. Barber iz Rudimpešte. — Schönberger, Leidtmann z Dunaja. — Dr. Reiner iz Reke.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. julij	7. zjutraj	733.40 mm.	+ 18.4°C	sl. svz.	jas.	28.10 mm.
	2. pop.	731.78 mm.	+ 20.0°C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	732.04 mm.	+ 18.0°C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura + 18.8°, za 0.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 26. julija t. l.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

Papirna ren a	80	gld.	95	kr.
Srebrna renta	81	75		
Zlata ren	103	50		
5% marčna renta	96	—		
Akcije narodne banke	858	—		
Kreditne akcije	304	90		
London	121	70		
Srebro	—	—		
Napol.	9	67		
C. kr. cekini	5	74		
Nemške marke	59	60		
4% državne srečke iz l. 1854	250	125		
Državne srečke iz l. 1864.	100	169	25	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	25		
Ogrska zlata renta 6%	122	20		
" papirna renta 5%	91	95		
5% štajerske zemljišč, odvez. oblig.	88	80		
Dunava reg. srečke 5%	104	50		
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	115	—		
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	121	20		
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	108	50		
Kreditne srečke	105	75		
Rudolfove srečke	176	25		
Akcije anglo-avstr. banke	10	19		
Trammway-društ. velj. 170	120	109	—	
a. v.	214	25		

Poslano.

C. kr. priv. zavarovalno društvo

Riunione Adriatica di Sicurtà

(Jadransko zavarovalno društvo)

v Trstu.

26. junija t. l. bil je v Trstu občni zbor imenovanega društva, da se je v istem zaslišal konečni račun in poročilo vodstva za leto 1883. Predsedoval je zboru gosp. Herman baron Lutteroth, mesto uradnika glavnega vodja gosp. Aleksandra viteza Daninos. Poročilo vodstva spominje se v gorskih hvaležnih besedah zasl

žive, katere dne 31. decembra l. l. še neso bile konečno rešene.

Reserva premij za veljavna zavarovanja izračunila se je na gld. 5.742.741— in kaže proti lanskemu letu narastaj gld. 329.930—.

Ko se odtegne delež zavarovanih, kaže se dobikek v znesku gld. 69.087.19, kateri se je uvrstil v občni računski sklep.

II. Zavarovanja proti ognju.

Dohodek premij so znašali gld. 5.298.594— in so se povišali proti lanskemu letu za gld. 245.808—. Skupni znesek premij večletnih zavarovanj znaša koncem decembra l. l. gld. 16.954.118— in se pomnožil proti prejšnjemu letu za gld. 1.504.308—. Za škode proučene po ognji izplačalo se je gld. 2.919.487— od katerih je spadalo gld. 1.290.531— na protizavarovalce in razen tega shranilo se je v rezervi za nedoločene škode gld. 169.429—. Za protizavarovanja izdalo se je gld. 2.461.983—.

Reserva premij v gotovem denarju povišala se je za gld. 75.897— tedaj skupno na gld. 1.432.489—.

III. Zavarovanja za prevažanja.

Sprejetje premije znašale so gld. 186.164—, proti zavarovanju na gld. 71.675— izplačane škode, ko se je odtegnilo protizavarovanje gld. 45.036— in gld. 11.710— se je prihranilo za še nedoločene škode.

IV. Zavarovanja proti toči.

Dohodek premij znašal je gld. 1.851.253—, proti zavarovanju potrebovala so gld. 614.678—, škode pa so veljale po odtegnjenih protizavarovanjih gld. 1.539.614—.

Skupna svota škoda, katere je izplačalo zavarovalno društvo „Riunione Adriatica di Sicurtà“ od časa kar društvo obstoji v raznih strokah zavarovanj iznašajo okroglo 115 milijonov goldinarjev.

Od štirih oddelkov zavarovanj bila so le zavarovanja proti toči pasivna, katera so leta 1883 prihranjeno rezervo za zavarovanje proti toči nadkritili in prinesli isto dače presegajoči izgubo. A preostanek družbi oddelkov zavarovanja in dohodek društvenih fondov neso le omogočili, da se je izguba v oddelu za zavarovanja proti toči pokrila, nego da se je ustavnila celo nova rezerva za zavarovanja proti toči v znesku gld. 150.000— in tedaj ostane po povrnitvi raznih premijnih in škodnih rezerv še dobikek gld. 154.141.61, od katerih se je odločilo 20% dobitnemu zakladi in potem ko se odtegne delež dobikek (tantième) za direktorje in revizorje in donesek za hramilno in oskrbovalno blagajnico družbenih uradnikov ostane gld. 104.037.47 na razpolaganje za razdelitev dividend. Dividenda določila se je za delnico po gld. 30 in se izplača od 1. julija t. l. počeni.

Rezerve iznašajo sedaj skupno gld. 8.190.902.38 in obstoje iz sledenih oddelkov:

Rezerva premij za zavarovanje za življenje gld. 5.742.741.36, rezerva premij za zavarovanje proti ognju gld. 1.432.489—, rezerva premij za prevažanje gld. 17.550—, rezerva premij za zavarovanje proti toči gld. 150.000—, rezerva za menjavo kurza gld. 536.622.02, rezervni zaklad za dobikek gld. 150.000— posebna dobitna rezerva oddelka za zavarovanja na življenje.

Premoženje hramilne in oskrbovalne blagajnice društvenih uradnikov znaša gld. 208.051.80.

V letošnjem obdobjem zboru bila je razen navadnih volitev i ista generalnega vodja, mesto meseca decembra l. l. umrela gospoda Aleksandra viteza Daninosa na dnevnu redu in bil je izbran generalnim vodjem društva gospod Henrik Neumann. Za tudi vodstvo bil je zopet izvoljen gospod Pavel baron Ralli, za revizorja gospod Jurij Afenduli in slednji za revizorja namestnika gospod Emil grof Alberti pl. Poja.

Glavni zastop zavarovalnega društva „Riunione Adriatica di Sicurtà“ je v Ljubljani za vso Kranjsko pri

g. J. Perdan-u,

trgovcu in hišniku na cesarja Jožefa trgu.

Heinrich Heine's

gesammelte Werke,

illustrierte Fraoctausgabe,
izide v 90 snopičih po 30 kr. Prvi snopiči leže na ogled.

Naročila vsprejema (467—2)

J. Giontini v Ljubljani.

HENRIK LANZ na DUNAJI

III. Hinter Zollamtsstrasse 13 a

priporoča svoje odlikovane, nepresegljive:
mlatilnice, ki se gonijo z rokami, z živino in z vodo;
rezalnice za krme in repo, žramlje (domače mlince), tri-
jere in stroje za čiščenje itd.

Najnovejše konstrukcije, najboljše sisteme, jamstvo, nizke cene.
Dodataj se je razprodalo nad 100.000 strojev. — Ilustrovani katalogi gratis in franko.

Zvezdeni agenti in prekupci se iščejo.

Japonska velikanska ajda

prava in naravnost došla, je letos po 22 kr. kg., kdor je več vzame, še ceneji. Za zanesljivo kaljivost se garantira J. R. Paulin v Ljubljani, (416—5) zaloge špecerijskega blaga, „pri voglu“.

Umetne (32—55)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravljiva plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckyjevega mostu. I. nadstropje.

Kavarna „Merkur“

na Mestnem trgu št. 8 v Ljubljani,

čisto novo prenarejena in olepsana s podobami in zreali itd., se pripravi slavnemu p. n. občinstvu. Dobiva se tu zjutraj, kakor ves dan, najboljša bela kava, popoludne in zvečer najbolj duhteča črna kava, čaj in razne druge piščice, likerji itd. Postavljena sta dva nova, lična biljarda, za bralce dve posebni mizi in veliko število raznovrstnih časnikov. Postrežbo obeta najurnejo.

Ulrich Stupan,

kavarnar.

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrika caja

oljnatih bary, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana, (301—13)

Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork načinost.

Veliki prvorazredni parni te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnajih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOV-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 30. dan julija.

„Britannia“, 4200 — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 80 gold.

V BRAZILIU — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, odhod v 20. dan avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 18, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano dP

Ant. Poglaven, generalni agent. (441—11)